

LUPETA

Apare în fiecare zi de lucru.
Abonament: 1 an 24 cor., 6 luni 12 cor.,
3 luni 6 cor. — Români: 1 an 40 cor.
— Telefon Nr. 47—82. —

... .. APARE
sub direcția unui
comitet de redacțiune.

Redacția și Administrația:
BUDAPESTA, VII., István-ut 11
inserțiuni după învoială.
Scrisori nerancate se refuză.

„Frigurile de apropiere și împăciuire“.

Astfel numește un ziar românesc un simptom ivit în zilele din urmă în orizontul politic, un simptom, care se potrivește în situația zilelor de astăzi ca nuca în părete.

Cernova — și friguri de apropiere! Putem să dorim apropierea. Sufletele tari pot să-și sufocă sentimentele, cari le sguduesc la auzul țipetelor jertfelor cari mor sub gloanțele dușmane, ne-bune, criminale. Sufletele tari pot să dorească o apropiere chiar acum, chiar sub impresia sângelui nevinovat la Cernova — mai mult decât altă dată. Dar cine ar putea spune, că tocmai momentele celei mai haine îndârjiri ce să arată dintr'o parte, ar fi potrivite nu numai pentru a dori pacea, ci pentru a porni tratative, pentru cari se cere calmitate obiectivă și bunăvoință și de o parte și de alta?

Un fiasco, asupra căruia nu mai trebuie să se discute, — la acest rezultat a ajuns prea de grabă încercarea de apropiere a dlui dr. Emil Babeș. După-ce domnul Dr. Emil Babeș a luat act despre vederile, ce am expus în aceste coloane, îi recomandăm în atenție și vederile, pe cari le oglindează un articol al dlui Iancsó Benedek în „Budapesti Hirlap“. Adevărat, că „B. H.“ se preface a nu-l observa pe dl dr. Emil Babeș. Totuși, din direcția politică, pe care o preconizează „B. H.“ și care s'a urmat și până aci și se urmează din parte maghiară, dl dr. Emil Babeș va putea să cetească un refuz tot atât de categoric, cum a fost acela care i-s'a dat din partea românească.

Suntem informați, că dl dr. Emil Babeș nu s'a mulțumit cu lansarea în publicitate a ideii unei apropieri, ci a colindat să caute și un șef pentru o viitoare grupare politică. Dl dr. Emil Babeș s'a adresat unor persoane cu trecut vechiu în viața publică, pe cari le-a socotit ca predestinate a se pune în fruntea unei grupări cum și-o închipuește d-sa. Cel mai mulți dintre cetitorii noștri vor găci ușor, cine ar putea să fie acele persoane.

Un amic, în poziția de a fi foarte bine informat cu privire la persoanele distinse, cătră cari s'a adresat dl dr. Emil Babeș, ne spune, că și din această parte i-s'a răspuns dlui dr. Emil Babeș cu un refuz de aseme-

nea categoric și cu o expresă repro-bare.

După aceste demersuri și după aceste rezultate nu credem, că va mai fi nevoie să ne ocupăm de străduințele dlui Dr. Emil Babeș, cari nu putură să dea nici un mugur verde.

Dar sunt alte chestiuni pe cari dorim să le atingem cu acest prilej.

E poziția arhierilor noștri față de luptele noastre politice. În ziarul „Az Ujság“ se sloboade o aluzie, un apel, care bate cam în partea aceasta. Noi am spus și altă-dată cuvinte lămurite asupra acestei chestii, cuvinte, cari nu exprimă ideile oarecărui „ziarist obscur“, cum ar zice dl Dr. Emil Babeș, ci încolțesc din recunoașterea necesităților fatale ale vieții noastre publice și sunt mai cu samă expresiunea consecvenței ce se desfășoară în întâiul loc din faptele și din purtarea arhierilor noștri din deceniile din urmă.

În combinațiile d-sale poate se va fi cugetat și dl Dr. Emil Babeș la înaltele fețe bisericesti. Nu vedem însă nici un motiv, pentru-ce ar trebui să se schimbe conduita rezervată a acestora.

Vedem, dimpotrivă, că acum mai mult decât ori-când instituția dumnezească și eternă a bisericei e bine să fie ferită de influințele jocurilor politice de o clipă.

Nici cu cei mai rezoluți ai neamului nostru în luptă contra guvernului; darnici ca slujii ori complicii ai guvernului în luptă contra poporului lor.

Nu credem, că arhierii noștri să fie avut prilej de a se ocupa de efemeridele dlui Dr. Emil Babeș. Dar când s'ar ocupa, nu de aceste cari deja și-au pierdut actualitatea, ci de alte încercări cari s'ar putea ivi între alte împrejurări — noi prevedem, că arhierii bisericilor noastre nu vor avea nici-odată puterea, ori mai bine: slăbiciunea de a deveni în fruntea bisericilor noastre autonome, naționale, aceea, ce sunt arhierii puși în cărca Slovacilor, cari nu au o biserică a lor.

Mai e o altă chestiune. O schimbare de front a politicei noastre, la care se țântește. Chestiunea se pune greșit. În forma aceasta ea nu are nici un rost și nici un fel de șanse. Ar putea să fie vorba, numai de o schimbare a sentimentelor și a ținutei noastre față de acei cari guver-

nează în numele țării întregi și mai ales în numele națiunii maghiare. Dar și această schimbare ar putea să urmeze din partea noastră numai când ea ar urma și din partea contrară, însoțită fiind și de fapte co-răspunzătoare.

Nu trebuie să ne amăgim unii pe alții și trebuie să vedem, că guvernării de astăzi prin toată purtarea lor și prin toate faptele lor se îndepărtează în fiecare clipă tot mai mult de calea ce ar putea să ducă spre schimbări împăciuitoare și salvatoare.

Când vor veni alți guvernări — vom vedea ce va fi atunci și cu ce gânduri vor veni.

În sfârșit, fiindcă s'a sulevat chestiunea aceasta, să încercăm a ne da seama, ce urmări ar avea asupra formațiunilor politice, împrejurarea aceea, când s'ar putea încena oarecare direcție politică mai moderată decât cea, pe care o avem astăzi?

Astăzi noi Românii avem un singur partid național. În cadrele acestuia încap bine și se potrivesc toți acei câți se simțesc destoinici a lua parte la acțiunile politice ale națiunii noastre.

Dacă încercările de a înjgheba o grupare mai moderată vor putea să izbutească vre-o dată și e probabil, că vor putea, atunci, când din parte contrară se va tinde o bază cinstită și reală pentru aceasta, — atunci va trebui să urmeze o diferențiere, o bifurcație a politicei noastre.

Nu avem nici un motiv de a ne teme de această bifurcație, când ea va urma în mod organic și logic. Ungurii au aplicat-o cu multe izbânzi contra Austriei. Acum, de când ei au abandonat-o în fapt, prefăcându-și opoziția antiaustriacă în partid austriac, ei sunt foarte aproape de falimentul politic.

De ce nu am putea, la timp potrivit, să aplicăm și noi o politică în bifurcație contra dușmanilor noștri politici?

Alături de un partid „moderat“, pe care însă egemonii noștri de geaba și l-ar închipui mult mai moderat decât partidul nostru național de astăzi, decât partidul naționalităților, care a dat destule dovezi de intenții, doritoare de pace și de bună înțelegere, va trebui să se ridice numai decât un partid radical, care va cere federalizarea Ungariei, ori va cere chiar revizuirea nefericitului de dualism, în

sfârșit un partid, care nu se va mai simți obligat a ține cont nici de considerațiile, cari astăzi poate se validează câte odată.

Să vedem, cui îi va prii mai bine o asemenea schimbare?

Congregația comitatului Huneodoara.

Joi 31 Oct. s'a ținut la Deva congregația comitatului. Vrednică de pomenit e numai lupta românilor, veniți vre-o 50, contra nouălor îngreunări prin slujbe nouă, apoi pentru închiderea crâșmelor în Duminici și sărbători, prin vorbitorii lor dr. Străitar (Hațeg), dr. Iustin Pop (Deva), dr. A. Vlad, etc.

Dl dr. Iustin Pop, a interpelat pe vicișpan pentru călcarea de lege ce căpitanul de poliție din Orăștie a săvârșit-o în primăvară contra preotului I. Moța, pe care nu l-a lăsat să vorbească în adunarea populară ce s'a ținut contra legii lui Apponyi, deși i-s'a arătat legea, că n'are drept a-l opri. Vicișpanul a spus că n'a știut de asta și introduce cercetare cu privire la cauză.

Pentru închiderea crâșmelor români prin dr. I. Papp, (Brad) au înaintat cerere ca să fie închise ca și în Bihor și Treiscaune. Congregația a primit propunerea și regulamentul făcut de români, dându-le vicișpanului ca pentru cea mai apropiată congregație să vină cu un regulament pentru toată comitatul.

S'a făcut propunere să se adreseze ministrului Andrássy mulțumită pentru că a câștigat «garanțiile constituționale» de la Domnitor.

Deput. dr. Vlad, a arătat că-s niște fleacuri, nu se plătește. Cere să nu se facă nici o «mulțumită». Dr. Ajtaj și dr. Apáthy însă zic, că-s lucru mare, să se facă. A răspuns dr. Vlad în o vorbire strălucită, aplaudată des chiar și de o parte a ungușilor, arătând ce nimica s'a ales din ce doreau cei din guvern la început să stoarcă dela Viena! La vot abia a putut țrece propunerea celor

dela comitat cu majoritate de câte-va voturi, căci și ungușii neatârători au votat cu propunerea d-lui dr. Vlad. («Lib».)

Doze pagini de reflecțiuni și recriminări se dau în „Tribuna“ pe urma căderii candidaților naționali la alegerile comitatense din Arad și Bihor. E bine, ca barem acum, în urmă să căutăm unde a zăcut vina. Dar e bine să se facă nu numai atât; ci să căutăm și căile îndreptării.

Buletin parlamentar. În ședința de astăzi a Camerei era vorba să ia cuvântul deputatul naționalist C. Brediceanu, care însă din cauză de boală a lipsit

A vorbit croatul Babici Gjalski Liuba la proiectul indemnității, pe care nu-l votează.

Discursul seu și l'a început cu cuvintele lui Dante:

„Lasciate ogni speranza voi ch'entrate!“

A luat cuvântul apoi Lengyel Zoltán, care s'a ocupat cu lupta dintre Lucaciu și Bánffy, dând dreptate deputatului român în detrimentul politice de teroare a maghiarizării. Vorbind de învățatul limbei maghiare, zice, că poporul nu vrea să învețe ungurește, pentru-că e jurat de popi.

Nu votează indemnitatea. Ședința se va continua mâine.

„Frigurile de apropiere și împăciuire?“

Într'un articol intitulat «Crații naționaliști și guvernul» Gazeta Transilvaniei scrie:

«În ce privește clubul deputaților naționaliști, nu s'a luat încă nici în sânul acestuia o hotărâre definitivă despre ațitudinea viitoare față cu guvernul și cu majoritatea. Despre obstrucție nu se mai vorbește. Dispoziția nu pare a fi nici decum așa de belicioasă cum s'a crezut. Ba se pare că iarăși se repetă ceea ce am putea numi: frigurile de apropiere și de împăciuire.

«Nu s'a petrecut nimic pozitiv ce ar putea să sprijinească această părere. Este însă ceva în aer și debutul deputatului cercului Beiuș Vasile Lucaciu și convorbirile ce le-a avut acesta cu unii frunțași ai partidului

independist, despre cari facem amintire mai jos, sunt interpretațe de foile maghiare ca niște semne vădite de apropiere și îndeosebi este prezentat Lucaciu ca un vesitor al păcii.

«Aceasta e situațiunea momentană, la care firește vom reveni mai pe larg îndată ce se va mai lămuri».

Atât în «Gazeta Transilvaniei».

Ne așteptam, ca prin declarațiile făcute în convorbirea dintre părintele Lucaciu și Ugron să se provoace oarecare orientare și să se aducă aceste declarații în legătură cu acțiuni, de cari declarațiile amintite sunt cu totul străine. Ne pare totuși că această desorientare și interpretare pripită, s'a provocat nu prin însăși declarațiile și mai cu samă nu prin acele ale părintelui Lucaciu, cari exprimau numai un pium desiderium neconcretizat și neiminent; ci a provocat-o coincidența convorbirii dintre Dr. Lucaciu și Ugron cu o anumită încercare, pe care am caracterizat-o și noi ca pe o nervositate, ca pe o pierdere a cumpătului.

Mai amintim numai, că această încercare de «împăciuire», cu care declarațiile platonice ale părintelui Lucaciu, nu aveau nimic, nici înclinici în mâncă, după felul cum ea a fost întâmpinată și dintr'o parte și din alta, — se poate considera deja ca avortată.

Din Macedonia.

(După „Românul dela Pind“).

Comuna aromânească Papadia a fost atacată în ziua de 8 Nov. de o bandă constatoare din 200 greci. Lupta a durat trei ceasuri. Pe partea Grecilor s'au întâmplat mai multe răniri. Pe partea Românilor nu se constată nici o rănire. Grecii au incendiat cinci case bulgărești și vre-o două românești, precum și grajduri.

În ziua de 15 curent s'a judecat de către tribunalul extraordinar de acolo procesul muhtarului român Dumitru Palicariu din Veria. Acum câteva luni acest Român fu-

FOIȚA ZIARULUI „LUPTA.“

O vânătoare cu rost.

(Urmare).

«Gata! — îi strigă Costea, — ridică coșul — Vine lupul!».

D-lui Mancea îi venea să fugă, el însă nu putea să se depărteze de cei doi vecini ai lui.

De odată el se cutremură și ridică coșul: huști! prin fața lui, — dar nu era lup, ci epure. — Peste puțin iară huști! — la dreapta — o căprioară, — apoi huști! alt epure și iar altul, după aceea altă căprioară. Cu cât mai mult se apropiau gonacii, cu atât mai des se iviau afurisitele de lighioane, cari din depărtare i se păreau lupi în toată firea și-l băgau în răcori, însă nu putea să tragă.

«Cine dracu m'a pus să mă bag în dandana asta!? — își zise el în cele din urmă ștergându-și sudorile. — Cum m'am lăsat eu ca să fiu prost de dobitocul acela de Costea!? — Vânătoare de lupi mi-a trebuit mie!?».

Era cu toate acestea mulțumit, c'a știut să se stăpânească și n'a descărcat, ca să se facă încă odată de rușine.

Îi era însă destulă și rușinea pe care o pățise.

După ce gonacii s'au apropiat, era lucru lămurit că'n valea bătută de dânsii n'a fost nici un lup.

«De fost au fost — grăi unul cu răutate, — dar i-a speriat Mancea descărcând înainte de vreme».

Ține-te apoi! — Oamenii se duc la vânătoare, ca să-și petreacă. Nici un lup, ba nici o vulpe măcar! Dacă n'au putut să-și petreacă culcând la pământ fiare, tăbărâra cu toții asupra d-lui Mancea, care râdea și el, fiindcă n'avea încotro.

Dar n'aveau timp de pierdut cu glume răutăcioase, căci d-nul Bordscu dedea zor să se facă a doua goană în altă parte a pădurii. Dacă n'au fost lupi aici, trebuie să fie acolo; cât mai curând dar vânătorii trebuie să-și aleagă locurile în vreme-ce pădurarii porniră cu gonacii la vale.

Nu-l mai ardea pe dl Mancea de vânătoare de lupi, dar se bucura că scapă cu chipul acesta de gurile rele și se luă după

Costea călcând cu mare băgare de seamă, ca nu cum-va s'o pață din nou.

Nu mai era însă acum ca mai înainte. Convins în fundul inimii lui, că nu sunt lupi prin partea locului, el nu mai tremura, nu era cuprins de fiori în auzul chiotelor și nu se mai cutremura când vre-un iepure ori vre-o căprioară îi trecea prin față. Se făcuse vânător inimos și râdea 'n pumn de lăudăroșia celorlalți.

A și trecut și de astădată goana fără ca să se fi ivit lupul, și pe când ceilalți se întorceau plouați spre conac, dl Mancea își ținea nasul sus și-i pișca din când în când întrebând aci pe unul, colea pe altu ce face cu pielea lupului.

Cu deosebire supărați erau d-l Bordscu, conducătorul vânătoarei sterpe și d-l Baldac, care făcuse atâta cheltueală de geaba și se mai simțea și rușinat.

«Ei, — zise el, ca să-i mai înveselească pe oameni, — o să facem după prânz, așa mai pe înserate, o goană de mângâere».

«Cum e aia?» — îl întrebă d-l Mancea pe Costea.

«Pușcă fiecare ce-i ese în cale, fie lu ori vulpe, fie iepure ori căprioară, fie chia

sese grav rănit la Veria ziua nămează mare, iar cavasul său Hristu Cuțitaru fusese omorât pe loc de către greci. Totuși, Românul nostru fusese ținut atâtea luni în prevenție, iar alaltăeri tribunalul l'a achitat.

Odată cu dânsul a fost achitat și unul din agresorii săi, grecul Ceanaca.

In chipul acesta echilibrul Macedoniei a fost menținut.

Teroriștii greci, cari au atentat la viața Românului Sterie Vurduni au fost puși în libertate, după ce au fost ținuți în arest nu mai mult de 24 de ceasuri.

Comitetul bulgăresc din Giurmaia-de-sus impune pe Români la birul forțat pe toată linia și amenință cu moartea și cu distrugerea averilor pe aceia, cari nu se execută.

In regiunile acelea sunt bande bulgărești, cari au uitat cu desăvârșire de ținta lor revoluționară și s'au dat la acte de hoții ordinare.

Din inițiativa d-lui St. Lupașcu, directorul școlii comerciale a României din Salonic și sub președinția d-sale s'au pus la Salonic bazele unei școli superioare libere de științe comerciale și industriale. Cursurile acestei școli, care se va inaugura în curând, vor consta din prelegeri și conferințe ținute în limba franceză, în localul școlii comerciale rumâne. Ca profesori conferențieri s'au angajat gratuit pe lângă unii profesori ai noștri din Salonic și profesori dela școli străine de acolo, mai mulți medici, advocați etc.

Mai toate familiile aromânești din Perivole, Abela și Samarina s'au coborât la locurile lor de iarnă, fără de a fi supărate în drumul lor de către asasinii palicari, căci erau sub paza detașamentelor de soldați.

Lângă comuna Abela s'a găsit în ziua de 6 curent un aromân omorât, anume Tușu Bodi. Autoritățile anchetând faptul, au stabilit, că acest omor l'au comis niște sara-caciani, hoți de cai.

In orașul Chiciova, vil Monastir, sârbii și grecii slujiau alternativ în aseiași biserică.

Acum în urmă arhireul grec Partenie a interzis sârbilor de a mai oficia în biserică. Din această cauză au izbucnit oarecari dezordine din partea sârbilor, cari în același timp s'au plâns și inspectorului general Hilmi-Pașa, care a ordonat ca drepturile sârbilor să fie respectate.

Arhireul grec însă s'a opus și a raportat în același timp Patriarhiei.

In curând Patriarhia va da guvernului o notă în acest sens,

D. Petin, consilier de legăție pe lângă legățiunea grecească din Constantinopol, a fost rechemat în urma dovezilor, pe cari le posedă Poarta, despre amestecul său cu bandele de autarși.

Greco-catolicii români din Budapesta.

Am observat o rezervă în chestiunea aceasta, așteptând să ne vină informații autentice din partea «Unirei», pe cari le reproducem aci.

(P.) Cetitorii noștri, — zice «Unirea» — își vor aduce aminte că în Budapesta de vre o câți-va ani s'a înființat o parohie greco-catolică ruteană. Orașul a primit patronatul și ca patron a ales de paroh pe Melles Emil.

Parohul acesta când și-a ocupat postul a început a-și aroga drepturi iurisdicționale și asupra românilor greco-catolici — cari nu puteau a-l privi pe dânsul de paroh fiind dânsul — rutean.

In înțelesul strict al cuvântului a început a vexa pe românii de aici și a fost în toate privințele atât de agresiv, încât a făcut vizite la românii de aici — cari l-au primit cu toată onoarea, dar în tot-deauna i-au declarat, că pe dânsul nu-l privesc de paroh.

Trebile acestea au ajuns și la urechile episcopilor noștri. Mulți dintre parohieni s'au plâns în contra lui Melles. Episcopii voind pace au intervenit în cauza aceasta

mai înainte la primatele Ungariei — carele s'a convins prin argumentele episcopilor noștri, că noi anume din multe cauze nu putem considera pe Melles de paroh. Primatele mai înainte l-a făcut atenț cu vorbe frumoase pe Melles, dar toate au fost înzădar, căci el și pe mai departe s'a considerat pe sine de parohul greco-catolicilor români din Budapesta.

Primatele la întervenirea Iluștrății Sale Episcop al Lugojului Vasile Hossu a întreat pe părintele Papa dela Roma și l-a rugat, ca dânsul să decidă în cauza aceasta. Papa a decis conform dorinței episcopilor noștri — iar acum Roma locuta, cauza finită.

Ca să se știe ne ținem de datorință a publica rezoluțiunea congregațiunei de Propaganda Fide în cauza aceasta.

Dum dubium orietur, utrum catholici rumeni subiecti sint parochiae graeci ritus Budapestini erectae in hac causa quaestionem Congregationi de Propaganda fide dirimendam proposui. Dicta Congregatio sequentem dedit resolutionem:

Emme ac Rme Domine mi Obsme.

Litteris diei 20 Julii vententis anni Eminentia Tua exponebat dissentiones exoriri inter catholicos ruthenos et rumenos Budapestini commorantes, eo quod parochus ruthenus Ecclesiae recenter ibidem erectae pro fidelibus graeci ritus, iurisdictionem sibi vindicare praesumit in catholicos, rumenos et ex adverso catholici rumeni nolunt eidem subiacere, eo quod, praeter alias causas, in Ecclesia parochiali graeci ritus S. Liturgia lingua slavica celebratur. Quapropter «ut litibus» finis imponatur et relatio rumenorum ad «parochiam graeci ritus Budapestinensem «ordinetur», haec duo dubia Em. Tua enucleanda proponebat.

1. «An jurisdictioni parochiae graeci ritus Budapestini erectae subiiciantur etiam catholici rumeni ibidem commorantes».

2. «An concedi possit catholicis rumeni ritus, ut existente parochia graeci ritus, «more latinorum sacramentis utantur, et ca-«techeses a latinis sacerdotibus traditas «frequentent».

«Ratio dubitandi in hoc sita est, quod «nempe in decreto erectionis parochiae «nulla distinctio fiat inter ruthenos et rumenos, sed sermo sit generatim de fidelibus catholicis graeci ritus». Atq̄amen Em. Tua animadvertit erectionem parochiae postulatam fuisse unice a catholicis rutheni ritus; et revera ex actis hujas S. Congnis

pasăre», — îi răspunse Costea înveselit și el.

Dacă e așa, — își zise d-l Mancea în gândul lui, — ne prinde noaptea aici și nu mai plec nici azi».

Așa-l ia puhoiul pe om, și-l duce de nu mai știe unde o să-l scoată.

Mai ales după ce s'au așezat cu pofta lor de vânători la masa încărcată și s'au pus, însetați cum erau, și pe băut nu se mai gândea nimeni la ziua de mâne, și Mancea nu-și mai făcea nici o muștrare pentru că o perde.

Prea era multă voie bună și prea știa vânătorii să spună și să facă multe lucruri, cari numai la dânsii se pomenesc, și d-l Mancea ar fi tot ștat, deși se râdea din când în când și pe socoteala lui. Nu știa biet de el, că cea mai bună a rămas la urmă.

Sala mare, în care era întinsă masa era, cum se cuvine, împodobită cu fiare, și cu păsări împăiate, cum zicea d-l Baldac, numai din cele împușcate aci prin apropiere, ici un lup, colo o vulpe, mai departe un răs și o pisică sălbatică, cealaltă parte

un mistreț, iar pe sus vulturi, șoricari, huhurezi, sitari».

«Uite, bree! — grăi Vidră. — Eată și-o dropie, și-o rață sălbatică, tot de pe aci de prin apropiere. — Vezi d-ta: nu știam că prin păduri se găsește și asemenea vânat».

«Uite colo și-o păturniche, — îi zise altul tot în glumă. — Aici păturnichile sboară din copac în copac ca porumbelii sălbatici».

«Și de ce să nu sboare, dacă are aripi!?» — întâmpină d-l Mancea, ca să arate că știe și el rostul vânatului.

Vidră trase cu ochiul lui Costea, apoi peste cât-va timp se furișară dela masă, pândi o clipă, ca să ia păturnichea împăiată și să iasă cu ea afară nebăgat de nimeni în seamă.

«Uite, — îi zise apoi, după ce se întoarse, așa mai în taină d-lui Mancea. — Până la locul, unde o să stăm la pândă, mai e o vale și un deal. Noi, mai vicleni decât ceilalți să ne strecurăm frumușel și s'o apucăm înainte, ca să fim singuri dac'ar fi să dăm peste vre-un vânat».

Asta o înțelegea d-l Mancea, care știa că în lumea aceasta numai cu viclenia poți

să răzbești înainte. Ii venia însă cam greu să intre în pădure numai așa el singur cu Vidră.

«Dar pe Costea să nu-l luăm?» — întrebă dar.

«Ei, fie și el, dar să nu prindă de veste ceilalți, — întâmpină Vidră făcându-i lui Costea semn să iasă.

Ei își luară după aceea toți trei puștile și se depărtară.

«Incet, — grăi Vidră, — și fără de zgomot, ca să nu se sperie vânatul».

Inaintară deci câteva sute de pași încet și fără de zgomot.

De odată Vidră se opri ca speriat și trase cocoșul gata de a descărca.

«Pst!» șopti, stați pe loc».

«Ce e?» întrebă d-l Mancea începând iar să tremure și ridicând cocoșul cu mare băgare de seamă, ca nu cumva să i se descarce iar pușca.

«O păturniche!» — răspunse Vidră. — Uite colo 'n copac».

Costea trase și el cocoșul, stăpânindu-și răsul.

Ochii lui Mancea se îndreptară spre copac.

constat tunc temporis agitatam fuisse quaestionem «de erigenda parochia pro fidelibus ruthenis» et dubium propositum utrum fideles rutheni Budapestinenses pertinerent ad iurisdictionem Ordinarii Strigoniensis, an potius Ordinarii Rutheni Munkacsensis. Cum itaque de fidelibus ruthenis sermo fuerit, in hoc sensu profecto intelligenda sunt verba quae leguntur in litteris Secretariae Status, quibus Em. Tuae tribuebatur iurisdictione super fideles catholicos graeci ritus Budapestini commorantes. Hinc fideles rumeni, utpote alterius ritus, non subiiciuntur iurisdictioni parochi Rutheni Ecclesiae Graecae Budapestinensis.

Patet itaque ex hoc etiam responsio ad 2-m dubium, quod nimirum, nisi adsit alius presbyter rumenus ab Em. Tua deputatus ad parochialia pro rumenis tenentur catholicis hujus ritus sacramenta recipere in ritol atino, in Ecclesiis latinorum, ac catecheses traditas a latinis parochis, in quorum districtu habitant, frequentare.

Interim, omni cum obsequio, manus humillime deosculor.

Eminentiae Tuae humilimus, obscurus servus verus Fr. H. M. Card. Gotti Praef. Hieronymus Rolei Secretarius.

Din acestea se vede acum, că românii din Budapesta sunt pentru tot-deauna scoși de sub iurisdicțiunea de care visa dl Melles și despre care și primatele zice că Melles «iurisdictionem sibi vindicare praesumit in catholicos rumenos».

In cazuri de lipsă românii noștri din Budapesta pot cere îngăduință dela plebanul romano-catolic a celui cerc unde locuiesc, ca profesorul de liturgie din seminarul central Dr. Iosif Siegescu să le facă lujbele de lipsă — și știm că dl profesor, considerând că până acum nu avem acolo paroh, bucuros stă la dispozițiunea tuturor credincioșilor noștri.

Cu bucurie trebuie să salutăm grija părintască a episcopilor noștri, din care putem vedea, că ochii lor în tot locul privesc, unde lipsa este de ajutor. Credincioșii din Budapesta vor avea de bună seamă o mângâiere mare sufletească.

Ilustritatea Sa D-nul Episcop Vasile Hossu, când a întreprins în numele episcopilor noștri la primăte, așa a concentrat argumentele noastre, încât atât pri-

matele cât și părintele Papa dela Roma le au primit și contorm dorinței episcopului Hossu, au hotărât.

Ne închinăm înțelepciunii arhiereului atât de înțelept și iubițor de oameni.

E de o importanță principiară, că precum arată și această rezoluție a institutului de propagandă fide se recunoaște la Roma caracterul național al bisericilor greco-catolice, în deosebire de felul de a fi al bisericii romano-catolice.

Dar nu este aci momentul de a ne opri și de a nu avea nici o altă dorință. Dincontra, un paroh greco-catolic român subordonat metropolitului din Blaj ori unuia dintre episcopii din Oradea-Mare sau Lugoj, aceasta ar putea să fie soluțiunea, care ar da Românilor uniți din Budapesta, mângâiere și li-ar întări ștatornicia în credință.

Discursul dlui deputat Dr. Aurel Vlad.

(ținut în ședința din 29 Oct. st. n.)

On. Cameră! Cu toate că amicul și colegul meu dl deputat T. Mihali a arătat în numele partidului nostru acele motive, cari fac explicabilă neîncrederea noastră față de guvernul actual, totuși, cred, că e de lipsă să arăt și punctul meu de vedere. Imi țin de datorință această explicare cu atât mai vârtos, de oarece acuma după o guvernare de un an și jumătate, cunoaștem politica acestui guvern, cunoaștem acel spirit, în care acest guvern conduce țara, nu numai din singuratică proiecte de legi, nu numai din unele declarații ale bărbaților din guvern, ci și din fapte.

Înainte noastră e întregul complex al proiectelor de legi referitoare la transacțiune. Și din acestea putem stabili acea tendință, cu care a lucrat guvernul actual.

Înainte de toate însă imi țin de datorință să răspund vorbirii de mai înainte a st. domn ministru-președinte, respective la acea parte a vorbirii, în care s'a ocupat cu punc-

tul de vedere al partidului nostru și în care (parte a vorbirii) a făcut apel direct la noi, ca să arătăm în ce vedem noi acea asupra pe care o suferim și în ce vedem noi politica guvernului be a maghiariza naționalitățile. Acestui apel voi răspunde și luând în considerare timpul înaintat voi face reflexiile mele cât se poate de scurt.

Di ministru-președinte înainte de toate — după părerea mea — a făcut și a adus în contra noastră o acuză nebazată. Probabil șeful guvernului în noi a vrut să țantească, în croați și în naționaliști. Eu nu pot să las această acuză fără să reflectez; nu pot să o las de aceea, pentru că această transacțiune, care nu peste mult va ajunge înaintea legislațiunii, e așa de rea, că cu tot curajul pot să afirm, că dela 1867 încoace a cea mai rea transacțiune pe care a încheiat-o guvernul unguresc. (Mișcare și ilaritate în stânga).

Onorată cameră! în 1901 prin ministrul președinte Fejérváry s'a adresat un apel către bărbații conducători ai coaliției, în înțelesul căruia erau provocați, să constituie cabinet pe baza teritorului vamal independent, rezervându-și însă fiecare parte libertatea procedurii în acțiune după cum va afla de bine. (Strigăte din dreapta: Unde s'a întâmplat asta?).

Asta a recunoscut-o însuși Kossuth Ferencz într'un articol apărut în «Magyarország» sub subscrierea proprie. Da, numai mâai cât atunci, stimața coaliției, numai cu prețul îndeplinirii limbii de comandă maghiară voiau să formeze cabinet.

Acum întreb eu, onorată cameră, că atunci, când înaintea coaliției a staț o astfel posibilitate; când i-a a staț în putere coaliției, ca să ducă la îndeplinire unul din principalele puncte ale programului de drept public și asta n'afăcut-o, pentru că a vrut mai mult, atunci, întreb eu, pe cine privește răspunderea, că a dus țara în o luptă mai departe, al cărei sfârșit a fost acea capitulare pe baza căreia (capitulări) bărbații conducători ai coaliției au format guvernul? (Mișcare și contestări în stânga).

VÁRADY KÁROLY: Vorbește după cleveți!

AUREL VLAD: Cine-i cauza? Noi, ori prea stimata coaliție?

In adevăr, sus pe o cracă, stetea o pasăre măricică cu capul drept în sus, nemışcată și țanțoșă par'că ar fi voit să zică: «Poftim, trage dacă îndrăznești!».

Aida-de! — își zise d-l Mancea când văzu că Vidră și Costea ridică puștile, ca s'o iee la țintă, — așa de prost nu m'a făcut mama, ca să v'o las vouă».

Sprinten apoi, cum era, le luă înainte, trase și nimeri de văzduhul se umplu de fulgi, dar pasărea rămase acolo de par'că era bătută 'n cuiu.

«Ei, comedia dracului, — zise el mirat: — de nimerit e nimerită; dar nici nu cade, nici nu zboară mai departe».

«Te pomenești c'o fi împăiată! — grăi Vidră râzând cu mare poftă. — Auzi d-ta vânător, care 'mpușcă păturniche împăiată de pe cracă de copac!».

D-l Mancea rămase ca încremenit.

Toate ca toate, dar așa îl făcea de pomina.

Auzise el vorba că de lucruri la care nu te pricepi, să nu te apuci și popă dacă nu știi să cânti, să nu te faci; o luase însă cam în glumă: acum o simția în toată puterea ei.

Ce să-și facă însă!? — La vânătoare oamenii ies, ca să-și petreacă și toate au să și le ierte unii altora: nu-i rămânea decât să 'nghită hapul, jurând în gândul

lui că la vânătoare n'o să mai iee în viața lui parte.

«Mi-o făcuși, asta mi-o făcuși! — zise el cu un zâmbet de tot acru. — Recunosc că ești mare meșter în drăcii. Dar, — adăugă milogindu-se, — între noi să rămâie; cel puțin astă-zi să nu li-o mai spunei și celorlalți».

Ba bine, că n'are să li-o spună! — El nici nu pusese la cale lucrul, ca să aibă el însuși de ce să râdă, ci ca să facă pe ceilalți să bufnească de râs, și din dosul copacilor de prin apropiere eșiră la iveală câți-va, care se pusese la pândă, ca să vadă cum se împușcă păturnichea împăiată de pe cracă de copac.

S'a râs, mult și cu poftă, s'a râs în socoteala d-lui Mancea, și d-l Mancea n'avea încotro, râdea și el par'că dinadins ar fi tras în păturniche pentru ca oamenii să se înveselească.

«Dar, — își zicea, — de aici înainte n'o să mai mă prindeți» — și băga bine de seamă la tot ceea ce făcea pentru-ca nu cumva să mai pată vre-o rușine.

A și șosotit cu bine la locul de pândă, s'a așezat în dosul unui copac și-a ridicat fără de grije cocoșul când s'a pornit goana.

Peste puțin iar începu să se ivească vânatul, ici un iepure, colo o căprioară, ba chiar și-un vulpoi cu coada lungă, și era

mare frumuseță, cum se descărcau puștile când la dreapta, când la stânga.

«Da! — își zise d-l Mancea, — asta e vânătoare, adevărată vânătoare; — n'am ce să zic!».

Era mare frumusețe.

De odată un epuroiu rănit de unul dintre vânătorii dela dreapta o luă cam schiopătând înapoi, dar dând peste gonaci, iar se întoarse zăpăcit drept spre d-l Mancea. Venia ca orbit drept în gura țevii, să-l prinză în brațe — nu alta.

Ei, tu ești al meu, — grăi d-l Mancea, cu un aer de mândrie, «ridică pușca și-l luă la ochi.

«Bagă de seamă, ca nu cumva să fie împăiat!» — strigă Vidră.

D-l Mancea tresări ca pișcat de-o viespe.

Suflă și în iaurt cel ce s'a ars odată cu păsatul.

«A! pe mine nu mă mai prindeți! — zise și-și retrase iute pușca lăsând epurile să-și urmeze drumul spre Vidră, care-l și culcă la pământ.

Abia acum se desmetici d-l Mancea.

«Nu! — își zise, — cât mai trăesc pe lumea asta, la vânătoare n'o să mai mă duc».

(„Albina.”)

Ioan Slavici.

Onorată Cameră! Kossut Ferencz în aceea declarație cu care a voit să câștige referitorul a proiectele transacțiunii, aprobarea din partea partidului independist și 48-ist, a spus lămurit, că, în chestia transacțiunii punctul de vedere unguresc de aceea a suferit înfrângere, de oare-ce a stat în față cu o putere mai mare. Asta e incontestabil, onorată cameră, dar că guvernul a trebuit să încheie transacțiunea în niște împrejurări așa de nefavorabile, cauza acestei încheieri e coaliția. (Contestări în stânga). Da, coaliția care a pornit acea luptă a constituției, acea criză a constituției, la sfârșitul căreia numai prin o capitulare a succes restabilirea continuității dreptului. Natural, că o armată zdrobită nu poate să înceapă cu glorie o nouă luptă,...

SOMOGYI ALADÁR: Ce prostie!

VLAD... și că dezastrul prim nu putut să aibă altă urmă decît, un al doilea dezastru, pe care l-au suferit în chestia transacțiunii. (Contestări în stânga). Așa numitele succese, pe cari li-am câștigat în chestiile de drept public (s'auzim, s'auzim!), cari se cuprind în transacțiune, sunt absolut fără valoare; cu nimic nu înseamnă mai mult decît nimica. Poate aceea, că acuma în loc de alianță vamală e contract vamal, asta e un joc de cuvinte, pentru că alianța o pot încheia, numai doi, iar baza încheierii alianței numai contract poate fi; Altfel nu se poate încheia alianță.

Celelalte succese, onorată cameră, anume, că pe ce bază și în ce fel se încheie cu statele străine contractele comerciale, nu sunt succesele acestui guvern, dacă să și pot numi succese, de oare-ce sub Tisza, sub Fejérváry, tot în forma asta sau încheiat unele contracte, așa de es., contractul de Geneva în privința zahărului ș. a., sunt tot așa succese, ca și acelea cu cari se laudă acuma coaliția, tot așa au fost și sub alte guverne, deci succese noi absolut nu s'au adus. (Mișcare și contestări).

Punctul de vedere unguresc, în chestia transacțiunii, a suferit toată înfrângere și înfrângerea — (întreruperi. Te doare?) de bună seamă că mă doare! — am simțit-o în chestia blocului (mișcare și ilaritate) și ridicarea cvotei arată mai lămurit, că cu ocazia încheierii transacțiunii, pe terenul economic, pentru prima dată se întâmplă aceea, că ideea unui «Gesamt monarchie» a făcut așa zicând în mod victorios un pas mai departe. (Ilaritate).

(Va urma.)

Scrisori din Viena.

— *Transacția în parlamentul austriac și chestia naționalităților în Ungaria.* —

Viena, 3 Nov.

Debaterea, care s'a început în parlamentul austriac la sfârșitul săptămânei penultime și s'a isprăvit joi, a avut câte un detaliu interesant, care merită să-l scoatem în relief, cu toate că această dezbateră nu a fost la înălțimea la care trebuia să stea transacția austro-ungară. Abstrăgând dela câteva excepții fără greutate, s'a arătat foarte puțină însuflețire față de proiectul transacțiunii, cum rar se întâmplă în Reichsrathul austriac. O parte din oratori s'au înscris în listă pro alta contra.

După cât se poate prevedea proiectul transacției va fi mult criticat și va trebui absolut să fie respins, dacă partidele politice se pun pe punctul de vedere al egoismului, și dacă ar avea în vedere numai interesele economice ale țării.

Dar și acei oratori, cari în pesimismul lor vor crede, că maghiarii folosindu-se de iloyalitățile și de interpretările lor încăpăținate s'ar pune să corige legea transacțiunii în favorul lor, și aceia vor ajunge la con-

vingerea, că e în interesul înaintării țării, ca acest compromis să fie votat de ambele parlamente. Dacă chiar am ține cont de tendințele partidului independist referitoare la forma proiectului transacției și anume, că în locul uniunii vamale și comerciale a intrat o legătură din contract, nu poate ca responsabilitatea să treacă pe partea Austriei, de a fi provocat o desfacere totală. Și chiar dacă s'ar declara gata de a se aduce noi jertfe, aceasta s'ar face în speranța, că în decursul celor zece ani următori relațiile politice ale Ungariei s'ar schimba atât de mult, încât după termenul noii transacții, am avea de-aface cu o situație care nu s'ar putea asemăna mult cu cea actuală. Din multe vorbiri, mai ales din acelea ale partidului creștin-social a răsunat speranța, că reforma electorală în Ungaria, chiar dacă ar fi o caricatură a votului universal, ar avea totuși influința de a slăbi domnia maghiară la țară și ar ajuta națiunilor nemaghiare să-și poată exercita dreptul lor de administrație politică și să se desvolte pe terenul economic. Atunci se vor deschide perspective mai fericite pentru un viitor mai bun al monarhiei și poate chiar pentru exoperarea ideii unei Austrie mari, după cum de asemenea s'a accentuat din partea mai multor oratori ai partidului social-creștin.

Pentru înclinarea ce domnește în sânul reprezentanților poporului austriac împotriva maghiarismului, prima citire a proiectului transacției a fost extraordinar de caracteristică. Deputatul contele Sternberg într'o vorbire confusă a intervenit în favorul unei uniuni a cehilor cu maghiarii și a prețuit cu emfază cavalerismul acestora. Reprezentanții tuturor partidelor mari și mici s'au pus însă pe punctul de vedere contrar. Tocmai în primele zile ale dezbaterii transacțiunii au venit tristele informații despre măcelul dela Cernova.

Adresele de simpatie pentru nemaghiari au dovedit odată mai mult că Reichsrathul este împotriva politicii de maghiarizare, inaugurată de guvernul ungar.

Indignarea asupra evenimentelor sângeroase dela Cernova a fost mare însuși președintele Dr. Weisskirchner din scaunul prezidențial și-a exprimat-o, ceea-ce nu i-se poate imputa. De aceea presa maghiară întrebunțează cele mai impertinente atacuri împotriva parlamentului austriac și a președintelui lui, nici chiar ministrul-președinte baronul Beck nu este cruțat, de oare-ce zic ei, că ar fi fost de datoria lui, de a interveni, în acuzele ce să aduc unor afaceri de politică internă a Ungariei să fie respinse.

În contra acuzelor organelor maghiare scrise în nemțește și în ungurește ale partidului coaliției din punct de vedere austriac nu putem decît declara, că ori-ce încercare de a ne opri în dreptul nostru de a ne spune părerea în chestiile politice interne a Ungariei o respingem cu indignare.

Că părerea noastră nu e pe placul Ungurilor, asta nu e vina noastră.

Înjurăturile și amenințările lor nu mă pot decît întări simpatiile noastre față de popoarele nemaghiare.

Austriacus.

FRANZ JOSEF Apă purgativă

Intimpinare.

Ca răspuns la articolul «Carneval politic» «Telegraful Român», publică următoarea scrisoare:

Stimate D-le Redactor! În numărul 110 al prețuitului ziar ce-l redactați, sub titlul «O corespondență interesantă» ați binevoit a da publicității răspunsul meu la o epistolă care mi-a fost adresat-o un corifeu al partidului independist (cu care am legături amicale de circa 25 ani), în privința situațiunii noastre politice, care — ca un lucru de interes general — pe toți ne interesează.

Cu privire la acest interes general al chestiunii, cu plăcere mi-am dat consimțământul la publicarea acestui răspuns, dorind a afla prin aceasta dispozițiunea publicului nostru și dând acestuia ocaziune a se pronunța într'o afacere, care numai cu consimțământul publicului interesat se poate realiza.

În această corespondență — conform dispozițiunii obligatoare pentru fiecare om de cinste, — am aflat de lipsă a retăcea numele adresantului, dar și numele meu propriu, dorind prin aceasta a provoca o critică pur obiectivă a chestiunii, liberă de considerațiuni personale.

Din scrisorile primite am avut ocaziune a constata efectul cel bun, ce a provocat răspunsul meu în cercurile cele mai serioase ale societății române, din cari cercuri mulți, cari stau în fruntea luptei noastre culturale, chiar și unii dintre ablegații noștri naționaliști din dieta țării m'au felicitat și animat de a continua acțiunea modestă, inițiată prin contactul meu cu numitul conte.

Cu atât mai mult m'a surprins o reflexiune apărută în ziarul «Drapelul», care în loc de a se ocupa cu fondul chestiunii sulevate și a da o critică obiectivă — descoperă — găcește — numele corespondenților anonimi, făcându-le o critică personală și contestând nu numai mie, dar și contelui, dreptul de a se pronunța într'o afacere publică, de interes comun, afacere, ce acest ziar o consideră de un monopol al partidelor, respective al deputaților din dietă.

Această apreciere este de prisos a o comenta, de oarece tot omul cu pricepere sănătoasă își poate face singur comentariul.

Aflu însă de lipsă a face unele observațiuni la articolul publicat în «Lupta» (nr. 223 și 224) sub titlul «Carneval politic», prin cari acești politicieni (?) nu se mulțămesc cu reproducerea descoperirilor indiscrete și insolente ale «Drapelului», ci află de bine a se folosi de acest incident, ca să atace și să insulte chiar persoanele corespondenților, cari ca laici au fost atât de temerari, în cheșiuni ce formează revierul, monopolul politicianilor de profesiune, al jurnaliștilor, cari se țin singuri chemați a ne croi direcțiuni politice și a judeca asupra celor vii și morți, în mod infalibil și inaplicabil.

Ziaristul obscur al «Luptei» ignorând și delăturând cu totul obiectul și meritul corespondenței dificilă, cu ignoranța și prepotența ce caracterizează acest soi de oameni — află de bine a subtrage pe corespondenții unei critici, care e neobicită între oameni bine crescuți.

Trebuie să provoace resenzul-fiecarui om de bună cuviință când batjocorind pe contele B...y, care din intențiuni nobile și patriotice se apropie de noi, oferindu-ne intervențiunea lui amicală, îl face «Pierrot» — o figură ridiculă. Să nu ne mirăm deci, când pe lângă o astfel de întâmpinare politică maghiară, se sfiesc a sta cu noi de vorbă!

Pe mine, care în contact neînterupt cu poporul român și cu conducătorii lui de 30 de ani în mod activ mă ocup tot cu afaceri, cari ating mai de aproape interesele națiunii și ale bisericii noastre, mă prezintă publicului său cetitor ca pe un laic, care nu cunoaște poporul român, ba nici limba română!

Nu știu cum și-a câștigat «Lupta» aceste informațiuni curioase, despre a căror absurditate s'ar putea informa la toate autoritățile noastre bisericești, s'au chiar la deputații noștri — cari — cunoscându-mă bine, i-ar putea da informațiuni mai exacte.

Nu susceptibilitatea personală — de sub care omul trebuie să se emancipeze, când intră pe arena politică — mă îndeamnă la aceste reflecțiuni, ci trista împrejurare, că astfel se informează bietul public român și terorizează opinia publică. Deci nu-i mirare, dacă contrarii principii ai politicii agresive și distructive, timizi de natură, sub acest terorism ilegitim al unor oameni fără cualificație spirituală și morală — nu cutează să și exprime convingerile și să pună stavilă acestei politici (care nici nu e vrednică de acest atribut) și care și până acum ni-a făcut daune necalculabile, amenințând toate instituțiunile noastre naționale și bisericești, și provocând mereu odiul puterii de stat și al societății maghiare.

Acești oameni cari cu drept impută presei maghiare odiul de care e cuprinsă lumea maghiară față de noi, nu observă, că fac același lucru, prin ce aceste ziare au devenit pedica cea mai mare a înțelegerii de care avem cea mai mare lipsă, ca să putem scuti poporul nostru și instituțiunile lui de atacurile extremilor din cealaltă tabără.

De altcum astfel de atacuri, condamnate chiar și din partea deputaților, cari reprezintă programul național, — nu mă supără, pentru că a fi clevetit din partea perveșilor sufletești îmi servește de încurajare și nu mă va împedea nici a mă ocupa și mai departe de soarta națiunii mele, nici a-mi spune convingerea mea, fără a cere permisiunea politicianilor de la «Lupta» și «Drapelul».

Cu deosebită stimă:

Dr. E. Babeș.

ȘTIRILE ZILEI.

Luni, 22 Octomvrie v.

— Patru inși dintre răniții dela Cernova au fost transportați la spitalul S. Rochus din Budapesta, si anume: Iosif Kulla de 32 ani, Maria Cibulka n. Urbian de 27 ani, Andrei Kutsera (Subic) de 36 ani și George Remen de 48 ani. Răniții au sosit Duminecă dimineața la gara de vest de unde au fost duși cu trăsurile de ambulanță ale spitalului. Starea lor este desperată și nu prea e nădejde să se îndrepteze.

— Dl George Moroianu a fost numit atașat al legațiunii române din Londra. In

noua sa poziție nu ne îndoim că dl Moroianu va afla noi prilejuri de a folosi cauzei românismului.

— **Deputatul Melczer Géza acuzat de falsificare și înșelăciuni.** Contra deputatului Melczer Géza și contra altor doi tovarăși ai săi s'a făcut acuză "criminală pentru înșelăciune și falsificare de documente. Ilustra tovarășie se afirmă, că parcelând o moșie boierească și vânzând-o pe 800.000 coroane la 57 țărani nu s'ar fi mulțumit cu câștigul ce l-ar fi avut pe cale cinstită din această afacere, ci mai falsificând numele cumpărătorilor, mai cu alte tertipuri, i-au păgubit pe țărani cumpărători cu considerabila sumă de 200.000 coroane, ori poate și mai mult. Alte acuze pe felul acesta sunt pornite de mai de mult contra dlui deputat. De s'ar face o revistă scrupuloasă printre domnii din palatul de lângă dunăre, poate s'ar mai descoperi câte ceva.

— **Cununie.** Dl Traian A. Mihalca, absolvent de teologie din Hurez, își va serba cununia cu dsoara Cornelia Mureșan, fica parohului gr. cat. din Vașad, Duminecă în 14 Nov. st. n. La mulți ani.

— **Descoperiri arheologice.** Sub ruinele vechiului oraș al Cartagenei, care se află în nemijlocita apropiere a orașului nou cu acelaș nume, învățatul redemptorist francez Delattre a făcut descoperiri de mare interes pentru istoria universală și îndeosebi pentru cea bisericească. Pe teritoriul așezării arabe Meidfa a descoperit ruinele unei basilici vechi, în interiorul căreia se află mai multe morminte. Intre altele, o mică capelă lătrălnică cuprinde mormintele martirelor creștine *Perpetua*, o nobilă și *Felicitas*, o sclavă, cari au suferit martiriu în 7 Martie anul 202 pe timpul persecuțiunii de sub Septimiu Sever, fiind expuse animalelor sălbatice în amfiteatrul din Cartagena. Tot acolo s'a găsit și o groapă adâncă de 28 metri, plină de schelete de om, a căror număr s'a constatat a fi de 1500. Se crede, că aceste schelete provin dintr'un masacru de pe vremea când Cartagena a fost cucerită de Vandali. Săpăturile în groapă se continuă, fiind Delattre de credința, că ea conduce la catacombele din Cartagena, de care se face adeseori pomenire în documentele istorice. Numeroasele inscripții, cari s'au găsit în basilică au fost copiate cu îngrijire și se vor traduce, având să lămurească, cum se crede, multe puncte întunecoase ale istoriei. (Rev. t.)

— **Ioan Cselesnik** tatăl mașinistului care lucrează la „Lupta“ și „Poporul Român“ a repausat în Kispest în al 64-lea an al vieții sale. Impărtășim doliul străduitorului nostru tovarăș de muncă. Cel repausat să odihnească în pace.

— **Regina României despre țărani români.** După audiența ce a avut la regele Carol corespondentul ziarului „Hamburger Nachrichten“, dl Bratter, a fost primit în audiență și de Regina, care i-a făcut următoarele declarațiuni: „Corespondențele despre ultimele răscoale țărănești au fost foarte exagerate. Țăranii au fost descriși ca o bandă brutală de bestii setoase de sânge. Aceste descrieri sunt din cale afară nedrepte. Țăranul român e în fundul inimii o fire blândă, incapabilă de grozăvii. Chiar dacă e ațâțat de instigatori fără de conștiință, ca acum șase luni, erupțiunile furiei s'au mărginit la spargeri de geamuri, devastări de prăvălii, evrești, au dat ospitalitate în bordeiele lor

femeilor și copiilor de evrei cari se bociau. Furiei îi urează la țăranul român întotdeauna remușcarea și mila de victima furiei sale“.

— **Fabrica de postav din Azuga și-a serbat de curând jubileul de 20 de ani de la înființare.** Din acest prilej se publică următoarele date: 57 muncitori cari lucrează la fabrică de 20, 10 ani au primit premii și diplome de recunoștință. Au rostit cuvântări dnii Baoset președintele consiliului administrativ și Babeș, directorul fabricei. La început capitalul fabricei a fost numai 400.000 lei, astăzi e de patru milioane, puterea motrice cu care se lucra era acum 20 ani de 75 puteri de cai, astăzi e de 743, atunci erau 25 războair, astăzi sunt 80, la cari se mai adaugă și alte aparate. La fundarea fabricei lucrătorii erau aproape exclusiv străini, astăzi din 420 lucrători sunt 370 Români! În timp de 20 ani fabrica din Azuga a prelucrat 10 milioane chilograme de lână indigenă, a dat lucrătorilor săi ca plăți 5 milioane lei și a desfăcut marfă în valoare de 36 milioane. Fondatorii fabricei au fost doi Sași din Ardeal dnii Rhein și Scheeser.

— **Comitetul parochial gr.-or. din Buduș (Kisbudak)** invită la sfințirea bisericii nou edificate care se va îndeplini Duminecă în 10 Noemvrie st. n 1907 prin Cuvioșia Sa dl dr. Miron E. Cristea, asesor consistorial, ca delegat Metropolitan. Onorații dni preoți sunt rugați a invita la aceasta serbare și poporul credincios. Acelor Domni, cari voiesc a participa la această festivitate le punem la dispoziție trăsuri Duminecă dimineața la 7 ore în Bistrița pentru prețul de 1 cor. de persoană încolo și înapoi. Doritorii să se adreseze până în 8 Noemvrie la oficiul parochial în Buduș ori la tipografia G. Matheiu în Bistrița.

Program: 1. Sâmbătă în 9 Noemvrie primirea delegatului, la 4 oare vecernie, la 6 ore serenadă dată de fanfara plugarilor din loc. 2. Duminecă dimineața la 7 ore Utrenia și sfințirea bisericii. 3. La 1 oră prânz comun (cuverta 2 cor.) 4. La 6 și jum. ore concert, teatru și joc. Prețul intrării sara la concert de persoană 1 cor. Programul concertului și teatrului: 1. „Marșul Sinaia“. Fanfara plug. din loc. 2. „Hai în horă“ — G. Dima. Cor mixt. 3. „Barbu lăutarul“ — V. Alexandri * * 4. „Arvinte și Pepelea“ * * 5. „Cucuruz cu frunza'n sus“ Cor mixt. 6. „Mama Anghelușă“ * * 7. „M'aș mărita“. Cor mixt. 8. „Răsunetul“. Fanfara plug. din loc. 9. Joc.

— **Încă un proces.** Dl I. Rodina culegător-tipograf în Lugoj, s'a prezentat zilele aceste la judele de investigație, unde i-s'a cetit hotărârea tribunalului din Mureș-Oșorheiu prin care i-au intentat proces de presă, pentru poezia „Limba noastră românească“ publicată în „Gazeta Trans.“

— **Fă bine neamului tău.** Ca să se îmulțească clasa industriașilor și între Români, redacțiunea foii „Meseriașul“ din Lugoj mijlocește gratis plasarea de băieți la meseriașii noștri, cari caută și întreabă tot mai mult după băieți, învățăcei (șăgârți, inși) la această redacțiune. La tăria neamului zidește tot natul, care ajută clasa aceasta. — Redacțiunea „Meseriașul“ roagă deci pe tot iubitul de neam Român să-i caute și să-i ceară intervenirea pentru așezarea de atari băieți, căci ar avea totdeauna unde. Preoților și învățătorilor mai săraci li-ar da foaia

chiar pe jumătate prețul (pe 1 fl. 20) numai ca să-i angajeze la acvirarea de băieți pentru cariera industrială. Adresa: Redacțiunea „Meseriașul“ Lugoj.

— **Invitare de prenumărare la „Zăvodul“**, foaie glumeață socială pentru popor, scrisă în spirit românesc și creștinesc. Apare în toată Dumineca regulat pe 8 pagini format mare quart. Redactor, editor și proprietar, Basiliu Podoabă. Prețul de prenumărare: pe 1 lună 1 cor., pe 3 luni 2 coroane, pe 6 luni 4 cor. Cine trimite pe 6 luni câștigă în prețul portului de postă.

In loc de program:

Gazda căsii:

Tu muiere taci puțin! Oare ce strigă
[peste sat?
Copii ascultați. (Toți tac și să aud ur-
[mătoarele):

„Tot omul să înțeleagă,
Să vină la casa satului
Ca cu toții să aleagă
Pe „Zăvodul“ neamului,
Să înțeleagă tot norodul,
Să prenumere: „Zăvodul“

Foaie glumeață
Ce-ți dă povață;

Cum să trăiești

Și să te ferești,

De oameni răi

Și de mișei

De lingușitori

Și de amăgitori

De multe păcate

Grele neiertate“.

Să înțeleagă tot norodul

Că foaia „Zăvodul“:

Va 'nvăța zămbind,

Va 'ndrepta glumind,

Va pedepsi sbiciuind:

Cu cuvântul Domnului

Arma credinciosului.

Deci să trimiteți fiecare o

[coroană pe lună

Și va veni „Zăvodul“ o

[dată pe săptămână:

La tin' acasă,

La a ta masă,

Dacă-l vei ceti,

Il vei îndrăji

În veci nu-l vei părăsi.

Care-l va prenumăra,

Bine va umbla.

Cine s'a codi,

Se va pocăi.

Stăpânul „Zăvodului“

E 'n cetatea Clujului,

Ulița Rudolfului

„Zăvodul își are culcuș

La 14 numărș

Nu așteptați altă vorbă,

Cereți numărul de probă,

Ca să-l puteți căpăta,

La poștă cu coroana:

Pe o lună ori pe tri,

Ori pe șasă de-ți voi.

Pe mai mult nu s'a primi

Deci ciuruburu ciuruburu,

Să înțeleagă tot norodul

Să prenumere „Zăvodul“.

Cei ce vor binevoi a se

[abona,

Binevoiască a se însinua,

Căci numai atâți numeri

[se vor tipări

Câți abonați însinuați

[înainte vor fi.

Numărul de probă va apare la finea lui Noemvrie.— Redacția „Zăvodul“, Cluj (Kozsvár), strada Rudolf nr. 14.

O nouă încercare pe terenul ziaristicii vesele. De-ar fi aceasta mai cu noroc, decât atâtea altele! Ar fi de dorit însă o limbă mai îngrijită decât cea, la care ne putem aștepta după o invitare „de“ prenumărare.

— **Studii filosofice**, în special revistă pentru cugetările de psihologie teoretice și aplicate la știința dreptului, pedagogie și sociologie, sub direcțiunea dlui C. Rădulescu Motru. Am primit fascicolul 2 din volumul II. care se prezintă elegant și bine îngrijit.

N'am văzut fascicolele anterioare cari se vor fi pierdut cine știe pe unde și ni-ar plăcea să ne ocupăm vre-o dată mai în merit de o publicație, cum e aceasta. Vom căuta prilej și timp.

— **Alegerile congregaționale în comitatul Torontal**. În cercul Uzdinului alegătorii ca nici odată până acuma, au fost la înălțimea chemării lor. Sau purtat bărbătește.

Deși din partea stăpânirii sau făcut presiuni, amenințări și momeli, totuși lista națională a învins, alegându-se cu o majoritate covârșitoare: Onoriu Conopan preot în Uzdin și Dr. Pavel Obădeanu avocat în Becicherecul-mare.

În curând Vă voi comunica lista complectă a membrilor români aleși în celelalte cercuri, și până atunci în general Vă pot spune că alegătorii români sau purtat destul de bine și că în puținile cercuri românești aproape în tot locul unde numai s'a putut, candidații naționali au eșit învingători. *Coresp.*

Raportul general

al Reuniunii de pompieri din Săliște, din prilejul împlinirii unui sfert de veac.

(Urmare).

În 1887. În acest an vrednicul președinte I. Măxim lovit de un greu morb e silit a se îndepărta din comună și astfel se retrage din fruntea reuniunii.

Reuniunea cu adânci regrete să desparte de iubitul ei președinte, căruia pentru înțeleapta conducere îi exprimă mulțumită protocolară declarându-l de căpitan de onoare al său.

Reuniunea se constituie astfel:

N. Henț președ. I. Roșca v.-președ. N. Neamțu secr. N. Mosora cassar, I. Borcea șef de stâns, C. Popa v.-șef de stâns, N. Moisin inspector și O. Steflea v.-inspector.

Să țin deprinderile de exercițiu recerute.

Să aranjeze balul obicinuit dela care incurge suma de 65 fl. 05 cr.

În 15/27 August biserica cea mare cuprinde în săntul său local pe lângă întregul corp al pompierilor din loc și pe delegații reun. pompierilor din Galeș, Apoldul-mare și Blaj cu numărș public.

După terminarea serviciului divin să desfășură steagul mult și zilnic dorit de reun. care era înunjurat de preoții celebranți: dr. Maier prot. O. Borcea paroch, I. Popa paroch și D. Popoviciu diacon și nașa dna Maria Maier, să săvârșește actul sfințirii și își primește sub lovitura ciocanului prescri-sele cuie de întărire și apoi înălțându-se sus își ascultă ferbinte urare în formă de odă trimisă de acela, care întâiul căpitan al reuniunii fusese.

Despre actul sfințirii s'a redactat protocol separat care s'a acoperit cu subscrierile celor chemați.

În ziua sfințirii steagului s'a aranjat o petrecere de vară dela care a incurș un venit curat de 74 fl. 75 cr.

În anul acesta reun. a luat parte la 2 focuri în Vale. Din incidentul sfințirii mai mulți pompieri, cari și-au serbat onomastice fac o depunere în amintirea metropolitului Șaguna de 61 cor. 68 fil. cari astăzi să urcă la suma de cor. 115.04 fil.

În 1888. Pentru anul acesta reun. se constituie astfel: N. Henț căpitan, I. Roșca v.-căpitan, N. Mosora cassar, N. Neamțu secretar, A. Gogonea secr. II I. O. Borcea șef de stâns, C. D. Popa v.-șef, I. S. Banciu inspector, O. Steflea v.-inspector.

În toți ani reun. față de neuitatul ei președ. își manifestă recunoștința prin gratulări din incidentul onomastice.

S'a ținut mai multe exerciții și s'a aranjat petrecerile obicinuite.

În 1889. Comitetul să alege în felul următor:

N. Henț președ. I. Roșca v.-președ. N. Mosora cassar, N. Neamțu secr. A. Gogonea v.-secretar, I. O. Borcea șef de stâns,

N. Hanciu v.-șef, I. L. Banciu inspector, O. Steflea v.-inspector.

Să țin diferite exerciții: Reuniunea ia parte la un foc în Vale. Să aranjeze petrecerile obicinuite.

În 1890. Comitetul se alege tot cel din trecut.

Din incidentul sf. Ioan, ca în totdeauna așa și în anul acesta, fostul președ. Măxim i-să adresează o telegramă de felicitare, la care nu primește răspuns fiind că moartea feroasă sălășlui în apropierea președintelui.

Chiar 8 ani erau împliniți în 26 Martie 1890 de când vocea dulce a căpitanului cuvânta adunării generale de constituirea reun. pompierilor. La opt în aceeași lună și aproape în aceeași zi, inima cea caldă și nobilă românească a căpitanului înceată de-a mai bate pentru binele și prosperitatea comunei acesteia, ce mult o iubea, vocea-i dulce și blândă, care în toate afacerile de importanță convingea inimile și cucerea spiritele, amuțise pentru totdeauna. Vrednicul căpitan onorar era deja mort.

(Va urma.)

Poșta redacției.

B., Sibiu. — Regretăm că s'au putut petrece scene ca cele pe cari ni le-ai comunicat, dar — nu le putem da în vileag că ne râde lumea. De multe ori n'avem încotro și trebuie să ne impunem cea mai adâncă tăcere. Până odată, — se înțelege. Căc dacă lucrurile nu vor lua un curs cinstit și demn — tăcerea noastră ar fi o crimă tot așa de mare ca și atentatele la viața noastră națională cari se petrec, între alte multe locuri, și la dvoastră, fără o perdea mai netransparentă.

Poșta administrației.

Dlul I. Nistor în S.-M. Abonamentul D-Voastră a expirat cu finea lunei Sept. Sunteți în restanță cu prețul de abonament pe cvartalul Oct.—Dec. Salutări.

Economie.

Situația agricolă.

Asociația regnicolară a agricultorilor ungari a dat publicității la sfârșitul săptămânei trecute un raport asupra situației agricole din țară

Din acest raport, alcătuit pe temeiul comunicărilor corespondenților economici ai asociației, însemnăm următoarele:

Arad. În unele ținuturi a plouat. Ploile acesteia, având în vedere împrejurarea, că pământul în urma secetei îndelungate e foarte uscat, n'au fost însă de nici-un folos, dimpotrivă, au fost stricacioase grăunțelor din pământ, de oarece n'au străbătut mai afund. E foarte mare lipsă de ploi mari și mai îndelungate.

Becicherecul-Mare. Agricultorii, deși seceta n'a încetat, au fost totuși constrânși a isprăvi cu semănatul de toamnă. Timpul a fost uscat, numai zilele din urmă a plouat, însă foarte puțin, așa că ploaia n'are nici-o înrăurire asupra dezvoltării semănăturilor.

Debrețin. Timpul s'a schimbat, plouă.

Oradea-Mare. Începând dela 27 Octombrie, avem zilnic ploi mai neînsemnate. Agricultorii samănă din nou pământurile arate.

Panciova. Semănatul, cu toate că seceta n'a încetat, continuă. Acum e mare lipsă de o ploaie abundentă.

Sân-Miclăușul-Mare. Timpul e uscat, vânturile bat. Agricultorii continuă, pe cât e po-

sicbi', semănatul de toamnă. Grăunțele a-u runcate în pământ n'au răsărit încă și de nu va ploua în curând avem perspective de o recoltă, cât se poate de nefavorabilă.

Sibiul. Timpul e uscat. Agricultorii nu pot face arăturile pentru semănăturile de toamnă unde au semănat nu resare aproape nimic, iar ce a răsărit se usucă.

Timișoara. Săptămâna trecută a plouat în două zile, acum iar e timp uscat. Semănatul continuă.

Zenta. Seceta dăinuește încă. Zilele trecute cerul s'a înourat, a plouat însă foarte puțin. Dacă nu va ploua în curând din belșug, atunci recolta de grâu din anul viitor e compromisă cu desăvârșire.

Târgul de vite cornute în Budapesta. (Raport special). Săptămâna ultimă s'au adus în piața din Budapesta 2612 vite cornute, din cari au rămas nevândute 330 capete

Tendența în prețuri e liniștită, prețurile nu s'au prea schimbat, numai unele vite de calitate mai slabă s'au vândut cu 1—2 coroane mai puțin.

Prețurile au fost:

Tauri prima calitate 70—83 coroane, calitatea inferioară 52—68 coroane de maja metrică (100 kgr.).

Boi grași prima calitate (ungari) 38—88 coroane excepțional și 94 coroane, calitatea mijlocie 66—76 coroane, calitatea inferioară 54—64 c. de maja m. (100 kgr.).

Boi târcați prima calitate 80—92 cor., excepțional 98 cor., calitatea mijlocie 68—78 cor., inferioară 56—60 coroane de maja m. (100 kgr.).

Vite slabe de pășune (soiul ungar), calitatea mai aleasă 60—72 cor., excepțional 78 cor., calitatea inferioară 53—58 cor. de maja m. (100 kgr.).

Boi din Bosnia calitate aleasă 58—62 c., excepțional 69 cor., calitatea inferioară 48—56 coroane de majam. (100 kgr.).

Vaci ungare 50—72 coroane, vaci târcate 50—82 cor., excepțional 90 cor. de maja m. (100 kgr.).

Bivoli 36—50 cor. de maja m. (100 kgr.).
Juncani 50—74 coroane de maja metrică (100 kgr.).

Viței. Indigeni, prima calitate 100—113 fileri, excepțional 112—116 fileri, calitatea inferioară 88—98 fileri de kilogram.

Viței din Galiția 88—96 fileri de kgr.

Târgul săptămânal de cai din Budapesta. În târgul de săptămână din Budapesta, ținut în „Tatersaal” s'au adus 247 cai prima clasă și 545 cai de clasa doua, în total 1209 cai. Din aceștia s'au vândut 405.

Reforma dărilor. Conform proiectului de lege pentru reforma dărilor, se reduc la minim dările pe câștig și venituri. Venitul de 600 coroane este luat ca minim pentru existența fiecăruia, fiind scutit de ori-ce impozit. Dela aceasta sumă începând dările urmează treptat progresând până la 5 la sută impozitul pe venit, desvoltându-se mai repede scara procentelor la câștigurile mai mari.

Reforma aceasta va lovi cu deosebire pe bancheri, pe societățile acționarilor și pe posesorii de rentă.

Reducându-se impozitul fonciar dela 25 la sută, ministrul ungar de finanțe prevede un gol la încasări de vre-o 20 milioane coroane, pe care speră al acoperi prin o urcare a impozitului pe spirit.

Faliment mare. Căderea cursurilor valorilor minelor de aramă a avut de urmare, că firma Lubock, Smith et Co. din Londra a devenit insolventă.

Passivele se urcă la colosala sumă de

două milioane funți sterlingi adică 48 milioane coroane.

Situația băncilor de emisiune. Banca austro-ungară, Bilete de bancă în circulațiune 1.070,293.000 (+ 145,033.000) cor. Metal 1.418,226.000 (— 3,857.000) cor. Portofoliul 865,224.000 (+ 110,648.000) cor. Lombard 93,694.000 (+ 10,360.000) cor. Bilete de bancă în circulațiune, supuse la dare 242,067.000 (+ 138,890.000) coroane.

Banca imperială germană. Bilete de bancă în circulațiune 1.517,034.000 (+ 78,055.000) mărci. Metal 750,264.000 (— 58,118.000) mărci. Lombard 96,997.000 (+ 20,558.000) mărci.

Banca franceză. Bilete de bancă în circulațiune 5.053,176.000 (+ 235,204.000) franci. Metal 3.723,437,000 (— 964.000) franci. Portofoliul 1,396,833.000 (— 326,424.000) franci.

Banca engleză. Bilete de bancă în circulațiune 29.346.000 (+ 141.000) funți sterlingi. Metal 31,629.009 (— 3,144.000) funți sterlingi. Portof. 34,840.000 (— 5,056.000) funți sterlingi. Rezerva biletelor de bancă 19,525.000 (— 3,152.000) funți sterlingi.

Congresul internațional al comercianților. Proximul congres internațional al comercianților se va ținea la Praga.

Bursa de efecte. Evenimentele din piețele Americane și situația încordată din piața de bani au avut de urmare că speculația se abține dela întreprinderi.

Banca engleză și banca imperială germană a urcat etalonul de interese, aceasta însă nu în urma situației încordate din piața de bani, ci mai mult ca să-și asigureze ștocul de metal împotriva cumpărărilor americane.

La noi circulația în valorile internaționale în tot cursul săptămânei trecute a fost restrânsă.

Situația în târgul valorilor locale, — făcându-se numeroase reduceri în angajamente — s'a ameliorat vădit. Circulația în târgul efectiv și de rente a fost minimală. Valutele franceze și engleze s'au scumpit cu puțin valuta germană s'a efitit.

La încheierea bursei au notat:

Acțiunile institutului de credit	Coroane
„ „ austriac vinde	633.75
„ „ ung.	744.50
„ băncei de escompt	465.50
„ soc. căilor fer. aust. ung.	653.—
Renta ung. de aur 4 proc.	110.—
„ „ coroane 4	92.90
„ austr. de aur 4	114.50
„ „ coroane 4	96.50
Scrisuri fonciare „Albina“	101.—
Napoleon d'or (20 franci aur)	19.21
mărci germane, aur	23.55
Galbeni austriaci și ungurești	11.43
Bilete germane 100 mărci	117.52
„ franceze 100 franci	95.97
„ italiene 100 lire	96.20
„ române 100 lei	94.95
Ruble rusești de hârtie	2.54

Prețurile cerealelor. Tendența generală în târgul de cereale a fost în întreg cursul săptămânei trecute fermă. Plouând săptămâna trecută, mulți speculanți au oferit prețuri scăzute pentru cereale, cu toate acestea însă prețurile s'au menținut, grâul s'a scumpit chiar spre sfârșitul săptămânei cu 15 filleri de m. metrică (100 kgr.)

Culisa și speculația e de părere, că prețurile grâului să vor urca chiar și până la 26 cor. de m. m. (100 kgr.)

În cursul săptămânei trecute s'au vândut abia 85.000 măji metriche grâu, morile s'au obținut a cumpăra cantități mari de cereale, li-a îndemnat la aceasta îndeosebi consumul slab de făină.

Secara, orzul și ovăsul n'au prea fost căutate, cu toate acestea s'au menținut prețurile.

Cucuruzul a fost căutat, prețurile sunt în tendență spre urcare.

Prețurile spiritului. Spirit brut, darea neplătită 60.50—61.50 coroane, darea plătită 159.50—160.50 coroane.

Spirit rafinat, darea neplătită 64.50—

65.50 coroane, darea plătită, în mare 164—164.50 coroane, în detal 166—167 cor.

Spirit denaturat, în mare 53—53.50 cor., în detal 55—56.

Cererile numeroase, tendența generală
Prețurile cărnei în orașele din provincie. Asociația regnicolară a agricultorilor ungari a dat la sfârșitul săptămânei trecute publicității prețurile cărnei în orașele din provincie. Din acestea însemnăm următoarele: (Prețurile sunt socotite de kilogram și în fileri).

	Carne de vită	Carne de vițel	Carne de porc	Carne de oale
	I	II	I	II

Arad	160-144	200-160	160-140	120
Aradul-Nou	136-128	160-152	136	128 112
Becicher.-M.	136-120	160	144	144-148 104
Bichis-Ciaba	128-120	180-160	136	— 88
Oradea-Mare	136-128	200-160	160	136 104
Panciova	136-128	180-160	142	128 100
Sân-Micl.-M.	152-148	152	- 144	— 100
Sătmar	156-144	180	172	152-144 112
Verșet	144	— 180	— 140	— 110
Timișoara	185	— 210	— 170	— —
Sibiul	160-136	130-120	136-128	110

Piața din Budapesta.

I.

Cereale.

Grâu, m. metr. (100 kgr.) frum.	24 cor.	95 fil.
„ „ „ „ „ mijl.	24	„ 35 „
„ „ „ „ „ slab	23	„ 35 „
Secară, „ „ „ dela	21.85	— 22.40
Orz, „ „ „ „	15.60	— 16.—
Cucuruz „ „ „ „	14.35	— 14.50
Ovăș „ „ „ „	16.—	— 16.70
Rapiță „ „ „ „	34.50	— 36.—

II.

Producte.

Prețurile sunt socotite după 100 kilograme în bani gata.

Unsoare de porc, dela	153 cor.	— 154 cor.
Slănină	125 „	— 128 „
Cartofi	3.80 „	— 5.— „
Spirit	dela 59.— cor.	— 60.—

III.

Târgul de porci din Kőbánya (Steinbruch)

(Prima calitate ungară.)

Bătrâni	— — —	filieri kilogramul.
Tineri	130—132	„ „

Redactor responsabil:

VASILE MACREA.

Tipografia „Pop. Rom.” Budapesta, István-ut 11.

Adjunct notarial.

În cancelaria mea notarială din Zlatna (Zalatna) imediat poate fi aplicat **un adjunct** care e versat în toate afacerile notariale și posedă perfect limba maghiară și română.

Pentru condițiunile favorabile să se adreseze subscrisului.

Iuliu V. Albini,

1—3

notar cercual.

Aduc la cunoștința onor. public, că mi-am deschis în Lugos

cancelaria advocațională

în casa institutului de credit „Agricola” (Economia) pe strada Jakabffy Kristóf nr. 1 (pe strada unde se află oficiul poștal).

Cu deosebită stimă:

Dr. Nicolae Ioanovits,

1—10

advocat.